

Пам'ятаймо: рідня Шкода — це не
родня Фортця, це певний захист
в добі лихоліття!

З побуту на Радянській Україні.

V.

Українські фільми.

Від початку травня всі театри на Україні замикають. Сезон скінчився. Артисти їдуть на гостинні виступи, або на шпигунок. Однак вже в липні починається по театрах важка праця. „Березіль“ від липня в Одесі, „в домі вичинки“, в дійсності на дуже важкій роботі. Приго-товлюється новий сезон. Праця йде, з малими перервами, по цілих днях. Хто не бачив теперішнього українського театру, той не розуміє, яка велика, у найменших подробицях викінчена праця, попереду виста-ву. Театру „Березіль“ я в минуло-му році не бачив, але був у київ. опері та в театрі ім. Франка і про їх великі артистичні вальори говорив я і писав минулого року.

За теперішнього мого побуту в Київі виставляли в Київі мало інте-ресні фільми, тому я до кіна не за-ходив. Однак завдяки ввічливості сина поє. Мих. Драгоманова, Сні-тозара, що працює у фільмовій під-приємстві, т. зв. „ВУФКУ“, мені і тр. Євгенівському поталанило поба-чити дня 23. травня два українські фільми „Тарас Григорів“ і „Нечуй Микола Джеря“. Вистава обох фільм тривала майже чотири години від 12—4 по полудні.

Витворення українських фільм почалося в Одесі щойно при кінці 1924 року. В ілюстрованім часописі п. н. „Кіно“ ч. 1. (13) за січень 1927 р. в статті Британського п. н. „Юбілей“ читаємо:

„Два роки тому. — Довгий одно-поверхній будинок з напів розвале-ним дахом, з чорними ямами за-мість вікон, що виходили до парку, засіяного осіннім листом, став че-куритися. А через два місяці. — прийшов чоловік, критично огляну-в будинок уже з новим дахом, де бли-щала свіжа фарба і прибив над дверима вітаними — маленьку ви-стику. Державний технікум кінема-тографії В. У. Ф. К. У. — Отоді то й почалася наша історія. Шістьде-сять очайдушних голів, що при-йшли за наукою, стали „грати гра-ти“. Граніт, як виявилося — був човсім не магній. Не було досвіду, не було літератури, учителів... Все це заповнював один підручник — „Знання... Другий академічний рік почався за крапких умов. Був ніже, правда, гіркий досвід, було запро-шено учителів знайомих з кінема-

тографією. Де далі абудовано було фотолабораторії та аудиторії для відліку екрану. Але всеж такі спра-ва стояла ще далеко не блискуче, виявилось, що виправлений на-вчальний план має великі хибі. Всеж таки, другий навчальний рік закінчився порівняно добре. Вліт-ку пішло студентство на практичну роботу до Одеської та Ятинської кіно-фабрики. Пішло якось боляко, на увагу приймаючи минулий су-мний досвід а саме: опентичне, погор-дливе ставлення до них робітників фабрики... Студентство всією масою своєю заповнило всі цехи фабрики, починаючи з режисера, оператора, адміністратора, — до буафорсько-го включно. І молодість, енергія, гар-яче бажання працювати аламали нарешті льодок недовіря... Студен-ство одбуло свою практику на всі цот відсотків, не маючи ні одної по-гані рекомендації про свою ро-боту...“

Автор цієї статії не затує недостач і ставить різкі деідерати до нового, молодого підприємства, котре в житті України відіграє вели-чезну роль. Кінові вистави прина-чені на Україні не тільки для міст, вони пішли у великій кількості на село. Як мене інформували, Україна протягом двох літ придбала вже око-ло 1800 екранів, з яких одна третина працює на селі. В статисті „Кіно-Селянам“ (Кіно ч. 3. за місяць лютий 1927 р.) читаємо, що Народ-ній Комісаріат освіти вже протягом двох літ проводить кінофікацію се-ла. Сьогодні маємо сільських кіно-установок більше шестисот, при чо-му кидається в вічі нерівномірність їхнього розподілу по окремих окру-гах. У сиріві кінофікації, покищо перед веде Черкащина. Можемо з задоволенням зазначити, що зав-дяки тверді лінії ВУФКУ, україн-ські села кінофіковано краще, аніж села інших радянських республік...“

Як відомо, вистави фільм, супро-водить по містах оркестра, яка, так скажемо, доповнює картини природи і життя. Не рідко складається для фільм окремі музичні композиції вишачних мистців. По селах йде ця річ простіше. „Зараз на Україні на селах грають до картин, на чому хо-чеш: від гармонії до баладайки“. Автор статії „Кіно-Селянам“ М. Савчук звертає увагу, що по се-

лах при школах, в „чимало клавій-них інструментів з колишніх на-писних мастків. Варто подумати про доцільність забезпечення кіно-уста-новок „безпритульними“ плінно та про утворення інституту мандрів-них плінстів, на зразок кіно-меха-ніків“.

Кіно на Україні є не тільки за-собом до українізації по містах. Я був свідком минулого року, як ро-бітники вголос відчитували хором написи на фільмах. Московська пуб-лика, хоч не хоч, мусить рахуватися з фактом, що інших написів, як українські, в кіні на Україні не найде, тому читає їх та вникає. Але кіно є також могутнім агітаційним засобом по містах і селах, бо що-найменше деяка кількість відсотків фільм мають агітаційний характер. Радянська влада використала екран для пропаганди своїх поглядів і планів.

Улюбленим актором кіна, що ви-ступає у обох названих мною філь-мах є львівська дитина А. Бучма. Це артист великої міри. В „Кіно“ ч. 4. за лютий 1927 р. у статті „По-стать артиста“ читаємо про нього: „В соняшних усмішках львів-ських вулиць появилася Бронек Буч-ма і вже на восьмому році життя стає упертим відвідувачем цирку по фальшивих контрамарках. І ко-ли на піснацятю осінь потрапляє до українського театру в Галичині вносити самовари, то тоді він вже закінчений майстер театру. Його безголосі ролі. Його досконалі рухи (коли він вносив самовар) — пер-ший театру. Світова війна затислає актора Бучму в сіру шкіру ав-стрійського воєнка, загання його в перемиські казарми і посилає Йо-го до полону разом з генералом Ку-смавеком, з тією тільки різницею, що тупоголовий пишний генерал їде м'яким вагоном, а талановитий, веселий Бронек — пішки, а після теж окремим вагоном, але з напи-сом „сорок чоловіків, або 8 коней“. Революція на Україні починається національний рух. Перегрупування соціальних сил. Переходовий період. Накреслюються нові культурні угруповання. Розкрітає український театр і з одного виростають три теат-ри, а пізніше й більше. Бучма в го-рожанській війні, будучи в театрі Франка, уперто працює над крап-ми своїми ролями. Життя налаго-джується, але актори працюють за п'ять фунтів проса, чи картоплі. Проте минуло напів голодне життя і Бучма після розриву з театром ім. Франка, нарешті переїздить до

Знамениту чек-ладу відмичачу **Сметанкову**

порукає

Фабрика А. ПЯСЕЦНІ, С. А. Краків

При замовленні зворотити на нашу адресу 361 фому. 12-19

Київ і вступав до мистецького об-навчання „Березіль“, що само тоді за ініціативою Л. Курбаса почало свою працю. В „Березиль“ починається експериментальна праця і Бучма поруч із воєною молодю починає енергійно та щиро по-березильськи працювати... І нарешті кіно-фаб-рика ВУФКУ в Одесі. Перші кроки...“

Виступи Бучми в першій фільмі „Вендета“ його не вдовольняє. Він хоче вертати до „Березиль“. Але другий фільм „Макдональд“, однієї холодою, з яким ставиться до Буч-ми на фабриці дирекція, примушує його знову вернутися до театру і щойно його виступ у фільмі „Тарас Шевченко“, в головній ролі, обста-чив йому трішки становище у філь-мовім мистецтві. Найновіші його фільмові креативі „Тарас Григорів“, „Микола Джеря“, у яких Бучма став заслужено любимцем публіки. Він сьогодні належить вже до „ряду славних“, що прийшли, приходить і прийдуть до радянського кіно, щоб „створити нову, молоду культуру, в якій кіно буде найважливішим з мистецтв. (С. Гуд: Постать артиста.)“

Для нас галицьких українців мо-же бути тільки радісним фактом, що побіч незрівняного Леся Курба-са, наша земля дала Україні другого великого, ним разом фільмового артиста, А. Бучму.

(Далі буде.) Кирило Студинський.

За океаном.

Церковні справи у Злучених Державах.

У „Свободі“ ч. 24. м. м. поміщений довгезаний комунікат „Централь-ного Комітету для оборони украї-нської гр.-кат. церкви в Америці“ з підписами Т. Гринця (преде.), М. Ко-цюба (заст. преде.), М. Дармоза (секр.), І. Ваверчака (касієр), Гр. Лишюка, М. Білла, І. Івановича (контрольори). З цього комунікату довідуюся, що більшість тих свя-щенників, які виступили були прот-людно проти єп. Богачевського і його політики на американській землі, виславили до Ватикану умо-тивовану жалобу на єпископа з до-маганням його усунення — тепер на приказ Ватикану ту свою жалобу

кого, де проявляється поруч со-відного почерку ще й почуття ма-си та ліній, аж до спроб у царних графіки, бачимо поступений роз-виток творчості інтелегентного декоратора. За цими давними ри-сунками йдуть студії малярські Карпенка. Вони замітні вже інтен-сивністю кольориту й системати-ним переведенням, наслідком чого чимраз ясніше декоративні вальори. Останнім висказом цього процесу на виставці є його композиція „Аморки“, що стилем пригадує поху барока. Доказом, що тоді стиль його живо інтересує, графіка Карпенка, де він навідує сутю ви-зантійські традиції, до елементів барока. Зрештою його графіка є низкою різномірної техніки, по-чинаючи від деревориту, а кіно-ючи на дуже складних відмінах штихів. І в цьому видно, що він опанував технічні засоби, визна-ши чималий хист і своєрідний спо-сіб композиції.

З експонатів Олексі Харкова — найбільше цікаві картини гр.-фічні. Наскільки Карпенко — як графік, — малює більше на спеку-лятивний лад, то Харків належить византійцем „par excellence“. Він не експериментує, навпаки з де-тизмом ставиться до давньої на-скальковості всі його сюжети ма-ють чисто національну форму, за-черпнену або з ганбокої минули-ми, або основану на народних су-часних мотивах.

(Довідковий бач.)

Дажик М. Горький.

Виставки наших мистців у Кракові.

З приводу зїзду емігрантів із Ве-ликої України, відбулася — як одна точка програми, — в днях 12—14. червня п. р. виставка праць мистців Придніпрянців. У двох кімнатах Вісцесвої фільм „Просвіта“ розміще-но біля 70 експонатів. Автори — це люди, що стоять переважно ще дуже недалеко від академії, ті — що рвуться до першого самостій-ного лету. Правда, за виїмком од-ного, а є ним незабутній Василь Крижанівський, він один відійшов уже із шляху... Побіч нього далісі лізати ширший публіци малярі: Олекс Карпенко, Леонід Перфець-кий, Олекс Харків, О. Третяків і різьбар Сергій Литвиненко.

Здавати звіт із виставки, алашто-ваної на такій далекій „провінції“, виставки, якої наш культурний за-гал не може оглянути, і про якої вартість мають казати лише слова рецензента — річ нелегка й неваж-на. Тому не буду аналізувати по-одиноких творів зокрема, а обме-жусь тільки на їх загальний харак-теристичні.

Чільне місце посвячено рисункам і олійним картинам В. Крижанів-ського. Це майже виключно студії академічних актів що до змісту, за-те вони незвичайно інтересні тен-денціями й своєю формою. Крижа-нівський — вступаючи до краків-

ської академії мистецтв, — вибрав на свого педагога покійного проф. Дембського, у котрого й лишився весь час. Це було замітне: підчас коли на виділі малярства обсаджено тоді катедри такими си-лами, як Мальчевський, Аксенто-вич, Мегоффер, Вайс та іншими, Крижанівський поминув їх усіх вибираючи школу Дембського. Може тому, що Дембський мав вести відділ декорації, а Крижанів-ському вона найбільше відповідала. Та курс проф. Дембського не ріж-нився ні родом своїм, ані завдан-нями ні в чому від інших шкіл в академії; все зачиналось там і кін-чалось на студії акту. Коли ж і бу-ла яка різниця поміж школою Дембського і іншими — то хіба та, — що у першого проявлялася спеціальна атмосфера, але й по-части якийсь застій. Чи впливала на це коректа професора, огірче-ного до всіх і — до себе, чи може брак енергії у переведенні більших завдань серед своїх учеників, ко-трих він часто підбадьорював ці-каними проектами — переважно невіддільними — досить, що е-фект його педагогічної праці не був незвичайний. Його школа мала

1) Для невташчених доламо, що ака-демія мистецтв складається із трьох го-ловних відділів: малярства, різьби й архітектури. Перші два відділи ведуть зов-сім окремо для себе поодинокі професо-ри, які творять свої школи. Після річних студій у одного професора, студент має право перейти до іншої школи, вибіра-ючи собі її зовсім вільно.

в часі війни, а то й після неї вид — дещо ремісничий. І рік за роком пересувалися через робітню нові типи студентів, але дуже до себе подібні й — мало оригінальні. Шо-йно в р. 1921. опинився у Дембсь-кого Крижанівський. Він вніс своєю появою іншого духа до школи: легкості, хоча й поважні змагання; він не вдовольнявся похвалями про-фесора й в кожній праці шукав перш за все — себе. Проблеми форми маси, доглянення характеристич-них рис зовсім індивідуальною розвязкою, а відтак малярські за-дання, — ось що абсорбувало його цілковито. Для нього чужою була та ціла атмосфера, яка його оточу-вала, чужими були змагання това-ришів, він перебував виключно в світі своїх ідей і шукань.

Саме ці студії — як олов поваж-них здобуток покійного Крижа-нівського, — призначено на вистав-ку. З них так і бе отся несупокій-ність і нервозність трактування, безкомпромісності, якою визна-чуються всі пізніші його твори. Досказом того є інші експонати, до яких належать побіч начерків пор-третних і краєвидів також два ки-лими, виконані по рисункам Кри-жанівського п.-ю А. Гусаківською. В них сайді ауслали ввести новий зразок геометричного орнаменту, приновлений до матеріалу й зня-заний тісно з видом та коліром тла.

Праці Олексі Карпенка виказу-ють цілу еволюцію молодого тала-нту. Починаючи від рисунків акту переведених у школі проф. Яроць-

— Літературний куток. Ним авіа-
Фішера роздавало офіційнізани конкурс
містотурду за цікаве переживання. Автор
надає у формі короткого оповідання опи-
сати що пережили самі щось сильного,
небуденного. Приказали 300 праць, але не
одного. Приказали ні одної. Члени журі не на-
дали ні одного споминок, якого автор
щось пережив. І все це автори сучасного
показують, що він загально кажуть, що
одного пережило більше як якимсь
сентиментально, революційно, катас-
трофі, страйком, випрохані, землетру-
смами, довести, що все це пропадає
на цим показанням безсміслю? Мабуть

тим, що воно надто близьке до всіх тих родів і не в силі їх навіть перебити. Чадний вражіння убиває навіть адібність прийняти вражіння!

— Місто театрів. Паризькі театри зібрали за минулий рік 180 міль. фр. на 40 міль фр. більше як попереднього року. Це бачимо: парижане не втратили смаку до театру. Кіна, які, як кажуть підривають театр, заробили тільки 146 міль. Та найцікавіше ось що: державні, камерні театри самі зібрали 44 міль. з цієї суми, отже чверть всього доходу! Є ще в Парижі люди, які люблять старі пєси, класичний репертуар, стару акторську школу! Чому? Бо вона нічою об'єднується, мон артістка по якій не пізнати зростаючого віку.

— З філософії юрби. Віденський після революції крім поважних політичних процесів проти провідників бунту, матиме один менше поважний. Одна фотографа фірма подала в суд письменника Шенгера за те, що вона дістала від нього зображення його фотографії, а він одночасно дав себе фотографувати ще й іншим. Справа чисто примітивна: Шенгер дістав послів борю, а арешти згодом і з'явилися усі свої старі "бородаті" фотографії. Ного читачі були страшно цікаві як він виглядає тепер і фотограф з купецьким нюхом запропонував йому видати його нового відомого обличчя. Шенгер протестує проти того виключного права однієї фірми на його подоби. Він стає войовничим. Хтось запитав, що всі великі військові були без бороди: Олександр Великий, Цезар, Фридрих II, Наполеон, Мольєр, Мальбур, Жанна Д'Арк. Шенгер дає: аж до Муссоліні. Кажуть, що коли геніальна людина голять бороду, тоді тратить уся свою силу як Самсон. Чи заступника борю, за у тих, які не мали, помагає на творчій — треба би перевірити фактами відривки в історії літератури та у стрічки.

— Світова аскація. У Токіо підписаний торговельний і мореплавний договір між Японією і Німеччиною. — Від 21 до 24 т. м. радять у Данії конгрес нім, скандинавської та балтійської преси. — Буш-хронікери відзначають буш то жити в Берліні; до якого часу живе в Швейцарії в замку Ельс. — Чанг-То-Лі підписав пенсійного представника при Лізі Націй. — На англ. караулі в Абіссинії напали місцеві жовніри і вбили 17 провідників та 13 англ. жовнірів. — Фред погодився з адвок. Шапіро, який подав його в суд за антисемітську пропаганду і виплатив йому 140,000 дол. — У міст. Каліфорнії з'явився якийсь чорний папук, від якого померло до 20 осіб. — У міст. Туркестані відбувалися спеси: 76 ст. Целев, мов на Сатурні. — Нім. геніальний режисер Райнхарт заангажувався із своєю групою на сцені сезону до Нью-Йорку. — Два "жартів" ішли з Шикаго, мурини, переселилися в Вазель на грів Кішпюк як Борець на права демократів. У римській в'язниці були злочинці наймогутніші 25. тієї сони, узявши не (жартів) в басейн.

— В справі Української Захоронки в "Беллі", статистику поміщену в 159 ч. "Діла" з 21. VII. 1927. сїда доповнити заміткою, що крім усіх цивільних добродійів беларуської захоронки дає на її підтримання "Рідна Школа" через свій Кружок у Беллі по 30 до 120 зол. кожного місяця від листопада 1925 по нинішній. Часопис, які передруковують агадану статтю, "звільняє помістити і не доповнює. — Головна Управа "Рідної Школи".

Дописи.

ЖУРАВНО. (Горьчкова проповідь о. Юрков і П. Москаленко). З поміста за сорок, полегшення в дії правничих наш парох, відомий українським у місті Журавенщині, якийсь на св. Петра і Павла сенсативний проповідь, серед якого все українське громадянство і ученики з Півдня у Ротатії. Стриво тремляла і немісний вийшли з церкви. Подібно головною речення цієї проповіді, щоб Організація у Львові і мікрополіти, до яких дарівали Журавна відносилася кількадесяті разів з просьбою усежити цього небезпечного душпастиря, який, до якого то все європейське діло о. Юрков. Ось вони: "Партія староруська" є державно-християнська, а партія українська — це самі комуністи, соціалісти і більшовики, які під покривом патріотичного виступають проти церкви і хотять зложити народну церкву. В Журавні є чотири домі Божи: костел, божиця, церква "русська" і кооператива, котра виступає не лише проти церкви, але і проти держави. Вони не лише самі виступають, але і на соборі тигуть священників. Сам хитрополит каже, щоб тогу банду розбрати, а в своїй вимові нібито каже, що герархії хотять відібрати в свої руки церкву. Вони користаються з польської держави, долають акціонери мої слова і доводять до конквісти. Помолимося Господу Богу за тих усіх українських грішників, що хотять убити у свої руки нашу "християнську церкву". Наслідки тих сїд були дуже суки. Все українське містечко і селани під церквою і на дорозі плакали, і вярпали і кричали на о. Юркова, а "лімство" кричало ніби викликало і своїми діями на українців, викликаючи їх останніми, неприличними словами. Навіть, іноків були дуже огорчені проповіддю о. Юркова і лише деякі на чолі з під-

Час відновити передплату

личним підпрієнтентом п. Худобю Ротатині шішли парох до церковного дому, до приміщення читальні Качковського і там ось як лікували: Ото раз була проповідь, таку проповідь о. Юрков повинен був вголосити тому рік вважав і докині було не стало в Журавні аві одного українця-мислителя! От що діється в нашому Журавні. На просьби парохів конвенту півного не зробила, ба навіть не зацікавилася церковним домом, в якому приміщення читальні Качковського у віддалі застали кілька метрів від церкви. Синодальні парохієни запитують наші компетентні церковні чинники, чи ще дого о. Юрков буде говорити такі проповіді-неблизні і сїати неспокій між народом та волонтисти по судах зі своїми парохіями. Чи ще дого парохієни будуть чекати на іншого священника. Адже тут діється ще неможливі речі: робота, неспокій, прокляти, парохієни до перекли не ходять, а лише до Захисту на Службу Богу, бо тоді слухати таких нечужаних проповіді! Там о. Юрков подорожував і тоді кулаками в амбону, нападучи на людей, що виходять з церкви, не зотичи слухати його божественних наклидів і його "політику" в церкві. Справді! Вже найвищий час, щоб такого небезпечного священника забрати від нас і дати до нашої церкви священника тактовного, розважного і раціонального. Американи.

ГОРОДЕНЩИНА. (Мniejszości narodowe). Рісному 1925 року громадяни Типковень городенського повіту, вписали 224 підписних декларацій і т. п. інспектор оповіщенням з дня 16. XI. 1925 ч. 2176 повідомив, що викладеною мовою в 4-кл. нашої школи буде мова "руска". І було так. Цього року в другій половині травня явився тип з Гаушкова іменем Косієвський зайшов до двора, до двох жінок, одного вірменина і одного латинника, шось пописав, громадянський комісар Гаушкова Петро, як аніжачно дав печатку — і вже на св. Петра прийшов до села оголошення в кураторі з дати 23. червня 1927 ч. 5612, що тому, що а Типковень внесено більше як 20 важких декларацій не-українських, перемішували викладку мову в школі на польську! Ось бачимо, що 224 важких українських декларацій нічого не значать, а 20 фальшивих не-українських рихають! Скажи світу: "це гора mniejszości narodowe w Polsce?"

СИНЕВІДСЬКО ВИЖНЕ. (Гостина виступів Рідної Школи). Нема двох думок про в правдиво народним душі виховує в нинішніх часах нашу молоддь лише Рідна Школа. Під її крилами сотка наших молоді заправляється до світової, жертвенної праці для українського народу, для рідної культури. Приміром того може послужити гостина учнів народної школи на Лемківщині і муж. школи Бориса Грінченка в Синевицькому Вижнім для 17. ч. м. В часі, коли вся молоддь відпочиває по тяжких трудах шкільного року — туркот української молоді під проводом Вл. Маньків і п. Райтерівського, учнів Рідної Школи, об'єднати наші українські місцевості, щоб на ціля "Народної Лічнни" прибирати фонди при допомозі запровадження народних танків перед широкою громадсь. Серце радіє, коли дитинця на ту дрібноту, що а талли захоплювали, з таким одушевленням, з такою пречистістю виконували фігури наших потаємних танків. Справді: стил подумати, що ті гарні, живі, гармонійні рухи мусять уступати перед ріжними дискусіями т. зв. "модними танками"! Поділя належить дітям і усім тям, що ту дітвору в такім душі провадили, однак сїд би звернути увагу архієпископа, чи ті обиди не є поклад фізичну есприму неї дітвори. Одісля сїд би розважити також те, чи того роду обиди при своїх дуже добрих сторонах не спричиняють якого впливу на морально-етичному вихованні нашої дітвори. о. О. Г.

Відозви і комунікати.

До всіх філій і читальн Товариства "Просвіта" в краю.

В справі побороування неписьменности рішено інтерв'ювати у всіх компетентних чинників влади. Для виготовлення відповідного представлення потрібні нам всі дані, передусім дані про заборони організувати і перевести курси для неписьменних, в часі від 1920—1927 р.

Виділи філій і читальн виконають наше заарядження з дати 16-го квітня п. р. до ч. 2896/7 (поміщено також в "Народній Просвіті" за 1927 р. ч. 1-е на ст. 60) і повідомлять Головному Виді: 1) Чи були старання організувати курси для неписьменних і в котрих громадах? 2) Чи при улагодженні таких курсів повідомлявано старостів, або шкільну владу? 3) Чи адміністративна або шкільна влада згодувала на переведення таких курсів (в котрих громадах і в котрому році)? 4) А в котрих громадах заборонила і дляного (по можливості переслати відпис заборони?

ПЕРШОРЯДНІ РОДИ ЧЕКОЛЯДИ З ФАБРИКИ "ОРТІМА" КРАКІВ

Справа не терпить проволочки, тому належає спішити з відпозіду найлазі до 15-го серпня п. р.

У Львові, дня 19. липня 1927.

Головний Виді Т-ва "Просвіта".

ОПОВІСТКИ.

Повітовий народний зїзд, відбувається на підставі § 2 закону про збори) в понеділок дня 1. серпня 1927 о годині 11-й в сїлі "Просвіта" в Турці. Порядок нарад: 1. Відкриття зїзду, 2. Звіт з діяльності Повітового Народного Комітету, 3. Вибір голови і 10 членів П.Н.К., 4. Програмовий реферат п. В. Целевича, делегата Н. К. 5. Внески і запити та закриття зїзду. За Тимчасовий Повітовий Народний Комітет: Д-р Мирон Кондрат, голова о. Іван Федевич, секретар.

Замісць віця на домовину бл. п. Юрка синочка Петра і Леоні Ванджурів, котрий помер 8. VII. 1927 в Радомі — складають на "Рідну Школу" 10 золотих Олександр і д-р Віра Сологуби з Радомі.

"Бурса ім. І. Франка" і "Дешеве Бурса" в Яворові при українській коледж. гімназії з правом прикладности, приймуть на шк. рік 1927/28 100 учеників. Міс. оплата 50 зол. в Деш. Бурсі 35 зол. (або харчами). Подання о прийняття вносити до 15. серпня. Виділа. 68 3-3

ДРІБНІ ОГЛОШЕННЯ.

17 ЗОЛ. коштує ланцюшок 14 карат. золота з Матір Божою у Мандля, Коперника 14.

РУПІЮ реальність з вільним помешканням о 2 кімнатах з кухнею, або вишайку саме помешкання. Зголошення з поданням умови до Адміністрації "Діла" під "Солідність". 69 3-3

БІЖУТЕРІЯ, ЗОЛОТІ І СРІБНІ ВІРОБИ продає за готівку і на рати від десятих літ в цілм краю звісна фірма Іван Зельтенрайх, Львів, Марійська пл. 5. Купують брильянти, золото, срібло, плачу найвищі ціни. 3а) 6-7

ПРАВИЛНИЙ інструктор приймає лекцію найкраще з вищих клас гімназійних на цілий рік. Винагорода після умови. — Зголошення слати на адресу: о. Іван Бачинський, Слоніти, пч. loco. 100 2-2

ЖЕНИТЬСЯ негайно учитель, вдовець, літ 38, з панною або безлітною вдовою до 35 літ, господарною, лагідною, адекват з невеликим приданним, яка заступила би маму 3-літньому синові. Неадекватні зголошення з фотографією слати на адресу: Poste restante п. Калуж за озаканням легітимачі число 5095. 101 2-3

НАЙСТАРШИЙ у краю звійний склад Годинників і Біжутерії Ю. Домбровський нас. Ю. Домбровський — П. Розважковський поручас свій багатий вибір по конкурентній ціні Львів, Академічна 2 (Готель Жоржа). Догідні умови. Власні роботи. 110 1-2

ЦАРЦІ будівельні, фронтів, соняшні, містові при головним тракті Львів-Лисичині, електричне світло, на корисних умовах до продажу. Відомість: Збликєвича 16. І. п. Тел. 34—91 до 10 рано і від 2—4 попол. 106 1-2

КООПЕРАТОР - Наддніпрянець бувають торговельний референт "Дніпросоюза" і директор ПСК. в Збаражі фаховий торговельник і організатор, шукає праці в галицькій кооперативі, або в приватній підприємстві. Звертатись до адвокатів д-ра І. Куляшівського і д-ра Гамала в Збаражі. 104 1-2

НАРОДНІЯ Організація українців м. Львова пошукує на Львів двох метких інвасентів від 1-го VII. Зголошуватись в аам. "Діла". 109 1-3

ОГЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Перша і друга части Історії політичної думки галицьких Українців, до часу світової війни, написані д-ром Костем Левинським, вже вийшли з друку і мож купити в книгарні Наукового Товариства імені Шевченка у Львові, Ринок ч. 10.

По розпродажі сього тому вийде другий том споминів д-ра Костя Левинського п. а. Наші політичні змагання у світовій війні, 1914—1918. 12 6-6

ДЕРМАТОІД

(наслідкування шкіри)

в гарних колірах

також

неперемокальне полотно

на дахи самоходів

поручає по приступних цінах

СПЕЦІАЛЬНИЙ СКЛАД

ЛІНОЛЕУМ І ЦЕРАТ

Леопольда Гааса

Львів, Регіоніа 3., тел. 16—43.

107

Пражського і львівського університету

Д-р мед. ВОЛОДИМИР БАБІЙ

лікар-дентист і стоматолог

ордує від 8—13; 15—18

111 вул. Льва Саніна 63/III. 1-1

ДЕНТИСТ

Б. ЛЬОКЕР в Станіславові

вул. Собієвського 14.

Спеціальність: білі корони, штучні зуби без піднебіння, містки без корон і білезні зубів. — Приступні ціни — догідні умови 15 16-6

Стенотипістка-машиністка.

першорядна сила для поважного підприємства негайно потрібна.

Зголошення до Адміністрації під "Першою" 98 2-2

Український Інститут для дівчат

в Перемислі, вул. Татарська 4.

пошукує надзирательки до заряду кухні. — Близькі інформації подати упрям інститута. Зголошення до 5. серпня 1927. 105 1-3

Мих. Демчук, упр. інст.

На рати по 5 зол. ТЕКСТИ

можна дістати 2 пружинної матерії, 1 отоману, 1 сальоновий гарнітур, 2 кили на ліжка і т. п.

"ФАМЕТА"

Фабрика меблів, Львів, Красівських 184.

2283 другий дім під Казимірівською. 8-10

Конкурс.

Головна Управа "Рідної Школи" розшує конкурс на місце учителя рисунку з фаховою допомогою школи в Перемислі. Цим учителем має бути інженер будови машин. Він був би заравом управителем цієї школи. Платня по умові. Зголошення писати до головної Управи "Рідної Школи" у Львові, Ринок ч. 10. П. п. до кінця липня п. р. 67 2-3

Оголошення

З 1-го серпня п. р. в Празі при гарні Ф. "Свобода", Ваврськова 57, під заарядом Ю. Тишанки-Сірого вкрито український відділ книжної торгівлі. Книгарня має до своєї колекції всі українські книги і періодичні видання, які вийшли давніше і тепер вийшли на Радянській Україні і за кордоном. Великий асортимент антикварних видань, найбільший за кордоном відділ російських книг, підручників і словників а різних мов. Постійні новини літератури. Зголошення виконуються негайно у акордності. Посилка книг у всі частини світа. Книжковий найбільший опуст на все видання. Адреса книгарні: Knihkarnost F. Svoboda Praha 14, Vavřinské nám. ч. 52. CSR. 1-1

Ширіть наші часописи!